

CONCERT DE PRIMAVERA

DEL PATRONAT D'ESTUDIS OSONENCs

Diumenge, 7 de maig

12:00 h

ESGLÉSIA ROMÀNICA
DE ST. ESTEVE DE VINYOLES

BACH

2a partita per a violí

5a suite per violoncel

6a suite per violoncel

VIOLÍ

JAHA LEE

VIOLONCELS

JOSE MOR

JEAN-BAPTISTE TEXIER

Organitza:

TEMPLE ROMÀ . VIC
PATRONAT D'ESTUDIS OSONENCs

Col·laboren:

Ajuntament de Vic

Ajuntament de les
Masies de Voltregà

AMICS DE STA. LÚCIA

PROGRAMA DE MÀ

Les suites per a violoncel sol núm. 5 i núm. 6 de Johann Sebastian Bach segueixen el mateix esquema, un conjunt de danses, cinc, precedides per un preludi.

Suite per a violoncel sol núm. 5 en do menor.

PRELUDI. Després d'una introducció molt pomposa a estil francès, i a manera de recitat, comença i podem gaudir d'una secció fugada, on l'instrument es converteix en dos i ens fa sentir una melodia i la seva acompanyant, sentint dos instruments en un, desenvolupat tot de manera molt clàssica.

ALLEMANDE. Conserva la influència francesa del preludi, amb la seva cadència rítmica, i estructurada en dues parts, manté el caràcter seriós del preludi.

COURANTE. Especialment destacable, la riquesa i varietat rítmica d'aquesta dansa.

SARABANDE. Declamació lírica, aquí l'instrument parla, respira, sent en moments de sensibilitat extrema.

GAVOTTES I i II. S'alternen aquí en les gavottes, els ritmes a dos i a tres, com un joc, potser el primer moment amable i plàcid de la suite.

GUIGUE. L'ambivalència tonal i de caràcter, li dona una ambigüitat que tanca de manera molt oberta aquesta suite.

JOSE MOR – Violoncel

Nascut a Godella, València, estudia amb Lluís Claret i amb Charles Tunnell, a Londres. Ha estat guardonat amb diversos primers premis en diferents concursos. Actualment és cello solista de l'OBC, i professor a l'ESMUC.

Suite per a violoncel sol núm. 6 en re major.

PRELUDI. Construcció gegantina, plena de matisos, pianos i forts, escrits aquest per l'autor, amb una fórmula rítmica inicial que estructura tot el moviment, i que es veu desembocat en un torrent de notes, en escales, i arpegis, que deixen sense alè.

ALLEMANDE. A manera d'improvisació, Bach, marxa totalment de la dansa, i dona protagonisme a l'ornamentació de la melodia.

COURANTE. Dansa graciosa, amb una volada rítmica molt interessant en el centre de la peça, i durant la seva segona part.

SARABANDE. Un ritme de síncope, dirigeix tota la serena i simple línia melòdica. En la segona part, un balanci de notes de dues en dues ens porten fins al final.

GAVOTTES I i II. Aspecte alegre i pintoresc de les dues gavottes, en aquesta suite.

GIGUE. De caràcter cinegètic, enèrgic i amb caràcter. Així conclou J.S. Bach les seves suites, amb moltes figuracions rítmiques i dobles cordes.

Les suites per a violoncel sol n° 5 i n° 6 de Johann Sebastian Bach segueixen el mateix esquema, un conjunt de danses, cinc, precedides per un preludi.

JEAN BAPTISTE TEXIER – Violoncel

Nascut a París, 1978, va començar a tocar el violoncel als 8 anys al Conservatori Nacional de Region de Boulogne-Billancourt. Posteriorment, obté el primer premi de violoncel en el Conservatori de Ginebra, i es diploma a la Hochschule für Musik de Detmold, Alemanya. Al 2005 entra a formar part de l'Orquestra Sifònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Compagina la seva activitat orquestral amb activitat cambrística, amb Ensemble Diapason i grup Rebla't, entre d'altres.

Concert de Primavera del Patronat d'Estudis Osonencs – 7 de maig de 2023

PARTITA per a violí sol núm. 2 en re menor.

Va ser escrita per JSB durant el període 1717-1723. Consta de cinc moviments, titulats en italià però freqüentment esmentats en francès:

Allemanda (Allemande)

Corrente (Courante)

Sarabanda (Sarabande)

Giga (Gigue)

Ciaccona (Chaconne)

Segons la musicòloga belga Helga Thoene, la xacona final va ser escrita com un tombeau en memòria de la primera muller de Bach, Maria Barbara Bach, morta el 1720, encara que aquesta teoria és discutida. En paraules de Johannes Brahms, en una carta a Clara Schumann,

“La Xacona BWV 1004 és, al meu entendre, una de les obres més meravelloses i misterioses de la història de la música. Adaptant-se a un instrument petit, un home compon un món sencer, ple dels pensaments més profunds i els sentiments més poderosos. Si pogués imaginar-me a mi mateix creant, o tan sols concebant la peça, estic convençut que l'excés d'emoció i el trasbals de l'experiència m'haurien fet embogir.”

JAHA LEE – Violí

Nascuda de pares coreans i criada a França, Jaha Lee és Concertina associada de l'Orquestra Simfònica de Barcelona. Va tocar a l'Orquestra Reial del Concertgebouw i la Simfònica de Londres. És llicenciada al Conservatori de París i premiada als concursos internacionals Rodolfo Lipizer, Yuri Yankelevitch i Ginette Neveu.

TEMPLE ROMÀ · VIC
PATRONAT D'ESTUDIS OSONENCS

Patronat d'Estudis Osonencs.

El Patronat d'Estudis Osonencs és una entitat acadèmica fundada el 1952, recollint la tradició cultural endegada pel Círcol Literari de Vic creat el 1860, i posteriorment la Societat Arqueològica, constituïda el 1882. L'entitat té la seva seu al Temple Romà de Vic (Vic), del que juntament amb l'Església Romànica de Sant Esteve de Vinyoles d'Orís (Masies de Voltregà) i la Font del Desmai (Folgueroles) n'és propietari i en fan custòdia.

Església Romànica de Sant Esteve de Vinyoles d'Orís.

L'Església Romànica de Sant Esteve de Vinyoles és documentada des de mitjan segle X i consta que fou renovada i consagrada al voltant de l'any 1106.

El temple ha sofert modificacions al llarg del temps, tot i que encara se'n conserva l'estructura primitiva, formada per una nau amb cimbori allargat, un absis a llevant i una posterior annexió d'altars laterals. És probable també que disposés d'un campanar, però no s'ha aclarit encara quina hauria estat la causa de la seva mutilació.

A les acaballes del segle XIX es va restaurar, s'hi va afegir una capella del Santíssim i va intentar recuperar la seva personalitat romànica primitiva, eliminant-ne alguns elements, com postissos i altres afegits.

Jacint Verdaguer va ser vicari i regent de la parròquia de Sant Esteve de Vinyoles del 1871 al 1873. Són documentades les mostres d'estima entre el poble de Vinyoles i Verdaguer, que durant la seva estada va embastar el genial poema de L'Atlàntida i va conrear la poesia mística.

